

Θεσμικά Νέα

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ : ΡΟΔΟΠΗΣ 19 (ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ) ΤΗΛ. 593-654

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.000

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

Η έλλειψις νερού βασανίζει κυριολεκτικώς επί σειράν ετών την Δρυοπίδα.

Αυστηρῶς μέχρι σήμερον αἱ ἀρμόδιαι κρατικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ οἱ κ. κ. Βουλευταὶ καὶ πολιτεῦνται δὲν ἐπέδειξαν κανένα ἐνδιαφέρον.

Ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ ἐνδιαφερθοῦν καὶ νὰ λυθῇ ὁριστικὰ τὸ σοβαρώτατον αὐτὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον κάνει μαρτυρικὴν τὴν διαβίωσιν εἰς Δρυοπίδα καὶ καλλιεργεῖ ἐντατικὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀστυφιλίας.

Οἱ Δρυοπιδεῖς δὲν ζητοῦν ὑποσχέσεις. Ἀπὸ ὑποσχέσεις ἔχουν ἀπὸ χρόνια χορτάσει. Ἀπὸ νερὸ ὅμως ἔχουν κορακιάσει.

Οἱ Δρυοπιδεῖς ζητοῦν πραγματικὸν ἐνδιαφέρον μὲ σύντομα ἀποτελέσματα.

Ἄς εὐχρηθῶμεν τὸ 1950 νὰ δῇ νερὸ ἡ Δρυοπίς.

Ἀφιερωμένο στὸν ἀληθινοὺς
ἱερέα Νικόλαον Παπαμακάριον

ΕΝΑΣ ΠΑΠΠΑΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

Πέρασαν διαβατάρικα πουλιά
πολλά ἀπ' τὴ Δρυοπίδα.
Μὰ σὺ δέσποτα τῆς ἔμεινες ὡς καύχημα
καὶ σὰν χρυσὴ σφραγίδα.

Κάθε γωνιά τῆς σὲ ζητεῖ
κάθε στενὸ σὲ κράζει
καὶ τὰ Ξωκλήσια τῆς σὲ νοσταλγοῦν
ὅταν γλυκοχαράζει.

Τόσο πολὺ ἀγάπης
τὸ ἅγιο τῆς τὸ χῶμα
ποὺ καὶ στὸ μακρυνὸ ταξίδι σου
προσκέφαλο, αὐτὸ ἔχεις ἀκόμα.

Τρέμει τὸ χέρι μου παππά
καὶ ὁ νοῦς μου σταματᾷ
μπρὸς εἰς τὸ μεγαλεῖον σου
στὴ Θεία σου τὴ χάρι.

Γέροντα θεῖο ἔγινε
τ' ἅγιο ὄραμά σου
κι' οὔτε θὰ ξεχασθῇ ἀπ' τὸ χωριὸ
τὸ ἔνδοξ' ὄνομά σου.

Μικροὶ-μεγάλοι θὰ τιμοῦν
τ' ἀξέχαστά σου λόγια
καὶ ἔτσι ἡ μνήμη σου
σὲ μᾶς θὰ μείνῃ πιά αἰώνια.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΣ

ΚΥΘΝΙΑΚΑ ΝΕΑ

Τὸ νέον Κοινοτικὸν Συμβούλιον Κύθνου ἐργάζεται ἐντατικῶς διὰ τὸν ἐξωραϊσμόν τῆς κομποπόλεως Κύθνου καὶ ἀξίζει κάθε ἔπαινος εἰς τὸν νέον δραστήριον καὶ φιλότιμον Πρόεδρον κ. Κων)νον Βλαστάρην, καθὼς καὶ εἰς τοὺς συνεργάτας καὶ βοηθοὺς τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβούλου. Ἐντὸς διμήνου περίπου ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς Κοινότητος ἡ νέα Κοινοτικὴ Ἀρχὴ ἐπεσκευάσθη πλήρως τὸ μονοπάτι Ἀγίων Ἀναργύρων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύθνου πρὸς Λουτρά τὸ ὁποῖον εἶχε καταστῇ σχεδὸν ἀδιάβατον διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων, ἡγοράσθησαν ὅλα τὰ ἀναγκαζοῦντα ἀνταλλακτικὰ τῆς μεγάλης μηχανῆς ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος μεταβάντος εἰδικῶς πρὸς τοῦτο εἰς Ἀθήνας, ἤρχισε ἡ πλήρης ἐπισκευὴ ταύτης ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Γεωργ. Ἀγιοπετρίτη, ἀντεκατεστάθησαν ἡ ἐπεσκευάσθησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐφθαρμένοι στύλοι τοῦ δικτύου διοχετεύσεως τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ γοργῶς συνεχίζεται ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἐφθαρμένων καλωδίων, καὶ λίαν συντόμως ἴσως μὲ τὴν ἐναρξιν τοῦ νέου ἔτους θὰ ἀποκατασταθῇ καὶ πάλιν ὁ ἡλεκτροφωτισμὸς τῆς κομποπόλεως Χώρας Κύθνου.

Ὡσαύτως ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἀρχίζουν αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς τῶν πηγαδιῶν ἐκ τοῦ ὕδατος τῶν ὁποίων θὰ τροφοδοτεῖται ἡ δεξαμενὴ ἐκ τῆς ὁποίας θὰ κυκλοφορῇ τὸ νερὸ εἰς τὴν κομπολιν, γενομένης πλέον τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔργου τῆς ὑδρεύσεως Κύθνου ἐκ τοῦ κληροδοτήματος ὅπου κατέλιπε διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ ἀειμνηστὸς Ζαχαρίας Χανδράς.

Ἐπίσης ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἀρχίζει ἡ τοποθέτησις τῶν καθ' ὅλα ἐτοιμῶν κυκλιδωμάτων ἐπὶ τοῦ μικροῦ Πάρκου κειμένου εἰς τὸ κέντρον τῆς κομποπόλεως Κύθνου, ἔργον τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Κυθνίων ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐν καιρῷ θὰ τοποθετηθοῦν αἱ προτομαὶ τῶν εὐεργετῶν Κύθνου καὶ Δρυοπίδος Ἀντωνίου καὶ Σταματίνας Κανελλοπούλου. Μετὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν κυκλιδωμάτων θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ δεινροφύτευσις τοῦτου διὰ καλωπτικῶν δεινροφύλων.

Ἡ Κοινοτικὴ Ἀρχὴ Κύθνου ἡ ὁποία τόσο ἐπιδεικνύει ἐνδιαφέρον διὰ πᾶν ἔργον προόδου καὶ πολιτισμοῦ πρέπει νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ταχεῖαν ἐπισκευὴν τῶν Κοινοτικῶν πλυντηρίων Πύργου, ἅτινα ἰδίαις δαπάναις κατεσκεύασε ὁ πρῶτος Δήμαρχος Κυθνίων ἀειμνηστὸς Βαπτιστὴς Βάσας, λίαν ἐξυπηρετικῶν διὰ τὰς Κυθνίας καὶ ἰδίᾳ ἐν καιρῷ χειμῶνος.

Συνεπεῖα ἀποφράξεως τῶν ὁχετῶν διοχετεύσεως τῶν θερμῶν ἱαματικῶν ὑδάτων εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ὕδατα ἐγκύνονται καὶ πάλιν εἰς τὸν ὥρον εἰς ὃν πρὸ ἐξαμήνου μόλις ὑπῆρχε νοσογόνον ἔλος καὶ τὸ ὁποῖον ἐπεχωματώθη διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν Κυθνίων καὶ τὸ ὁποῖον τείνει νὰ δημιουργηθῇ ἐκ νέου συνεπεῖα τῆς κλασικῆς ἀδιανορίας τοῦ κακῆς τῆς μοίρας ἐνοικιαστοῦ τῶν Λουτρῶν κ. Δ. Νικολούλια. Δὲν νομίζει ὁ κύριος ἐνοικιαστής ὁ ὁποῖος τόσο κακὸ ἔκαμε καὶ κάμνει ἐξακολουθητικῶς εἰς τὸν τόπον μας ὅτι πρέπει κάπως νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸ ξενοδοχεῖον καὶ τοὺς ὁχετοὺς τῶν Λουτρῶν, ἀντὶ νὰ παρίστανῃ τὸν μεγαλέμπορον ὡπλὸν ἰχθύων; Ἄλλ' ἔάν ὁ Κύριος ἐνοικιαστής ἔχει ὡς πρόγραμμα νὰ γκρεμίσῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ ἐκ θεμελίων

ΣΤΟ ΞΕΨΥΧΗΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ἕνας χρόνος ἀκόμα πεθαίνει κι' ἓνας ἄλλος καινούργιος γεννιέται. Ἕνα ἀνοιγμὰ προβάλλει ἀκόμα στὸ νοῦ μας μὲ τὴ χαρὰν τοῦ νέου χρόνου. Θάνατος τάχα ὁ χρόνος ποὺ μᾶς ἔρχεται καλλίτερος ἀπὸ κείνον ποὺ μᾶς φεύγει;

Τὸ μεγάλο μυστικὸ βρίσκεται στὰ 366 φύλλα τῶν ἡμεροδεικτῶν ποὺ θὰ ἀνοιχθοῦν μὲ τὴν ἀνατολὴ τοῦ νέου χρόνου σ' ὅλη τὴν χριστιανοσύνη.

Ἡ φευγαλέα στιγμή τοῦ μεσονυχτίου ἐνώνει μιὰ δύση καὶ μιὰν ἀνατολή. Ἡ δύση πέρνει μαζί της τὴς ἀναμνήσεις. Ἡ ἀνατολὴ φέρνει μαζί της τὴς ἐλπίδες.

Αὐτὸν τὸν χρόνο ἴσως ὅλα νὰ πᾶνε καλύτερα, ἔτσι ἐλπίζουν στὴν ἀρχὴ τοῦ κάθε χρόνου οἱ ἄνθρωποι, κι' ὁ χρόνος διαβαίνει. Σ' ἐμᾶς ἀφίνει πάντα τὴν ἐλπίδα ποὺ ποτὲ δὲν σβύνει μέσα μας, κι' ἀφίνουμε τὸν ἐσωτερικὸ μας κόσμον νὰ πλανιέται στοὺς ὀρίζοντας καὶ νὰ ζητᾷ κάθε τόσο μιὰ καινούργια εὐτυχία στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου.

Εἶν' ἡ ζωὴ μας μιὰ στλαγματιά στὴν ἀστείρευτὴ βρῦση τῆς αἰωνιότητος.

Εἶν' ἡ ζωὴ μας ἓνα ὄνειρο κι' ὁ χρόνος τῆς στιγμῆς, στὸ παραμικρὸ ζύπνημά μας τὸ ὄνειρο σβύνει καὶ πολλὰς φορές χάνουμε τὴ θύμησίν του.

Εἶν' ἡ ζωὴ μας τὸ καράβι ποὺ τρέχει νὰ χωθῇ στὸ λιμάνι, παλαιόντας θεληματικὰ στ' ἄγρια κύματα ποὺ τὸ παραδέρνουν. Εἶν' ἡ ζωὴ μας ἓνα περιβόλι ποὺ μέσα του ἀνθούνε λούλουδα κι' ἀγκάθια χαρὰ σήμερα λύπη αὔριο. Φῶς χθές, φῶς αὔριο, στὸ σκοτάδι σήμερα.

Εἶναι οἱ νόμοι ποὺ διαβάζουμε στὸ βιβλίο τοῦ μοιραίου. Σ' ὁλόκληρὴ τὴ δημιουργία τίποτε δὲν ὑπάρχει χωρὶς νόμο. Τὰ λούλουδα χάνουν τὴν τόση ὁμορφιά τους στὸ θάνατο. Τὰ ὅμορφα τριαντάφυλλα πολλὰς φορές πρὶν ἀκόμα ἀνοίξουν τὸν κάλυκά τους τὸν πρᾶσινωτὸ καὶ φανερῶσαν τὰ ὠραία τους τὰ ροδοπέταλα στοῦ ἡλίου τὴς ἀχτίνες, πρὶν ἀκόμα μεθύσουν μὲ τὸ ναρκωτικὸ τῆς νύχτας τῆς δροσιάς ποὺ σὲ σταγόνες σὰν μαργαρίτια κάθεται στοὺς στήμονες ἐπάνω, μαραίνονται καὶ πέφτουν; γιατί μικρὸ σκουλήκι φώλιασε κοντὰ τους.

Πόσοι ἄνθρωποι γεννιῶνται στὸν κόσμον καὶ πεθαίνουν ἀμέσως, χωρὶς νὰ γνωρίσουν τίποτε ἀπ' τὴ γῆ ποὺ μονάχα τοὺς σκεπάζει κατόπιν.

Νόμος εἶναι κι' ἐκεῖνος ποὺ δίνει καὶ παίρνει τὴ ζωὴ σὲ ὠρισμένο χρόνο.

Νόμος εἶναι κι' ἐκεῖνος ποὺ μᾶς παίρνει ἓνα χρόνο καὶ μᾶς ἀφίνει ἓνα ἄλλο στὴ ζωὴ.

ΙΑΝΝ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

πᾶν ὅτι βρῆκε ὄρθιον στὰ Λουτρά, διατὶ δὲν ἐπεμβαίνουν ἀμέσως ἡ Κοινοτικὴ Ἀρχὴ καὶ ἡ Αστυνομία τῆς Κύθνου;

ΚΥΘΝΙΟΣ.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ

Έδω στην Αθήνα, ή γιορτή της Πρωτοχρο-
νιας έχει τη τυπικότητα των μεγάλων γιορ-
τών της πρωτεύουσας. Επίσημες παρελάσεις,
φανταχτερές παράτες στις δημόσιες εκδηλώ-
σεις, φαγοπότι και τζόγος μικρός ή μεγάλος
στά διάφορα σπίτια.

Μοιραίο είναι όλοι έμεις οι θερμιώτες που
ζούμε μακριά απ' το αγαπημένο νησί μας να
νοσταλγούμε τη πρωτοχρονιά του, στην απέ-
ριττη πηγαία γιορτή που την ώμορφαίνουν οι
αδελφες νησιώτικες καρδιές και τα έθιμα μιας
μακρινής παράδοσης που παίρνει όλη τη γρα-
φικότητα της νησιώτικης φύσης.

Απ' τη παραμονή αρχίζει ή μεγάλη προε-
τοιμασία του παιδόκοσμου για τα κάλαντα.
Γίνονται συμβουλία και συνεννοήσεις ανάμεσα
στις μονάδες των μικρών, συγκροτούνται οι
παρέες, ρυθμίζονται τα ποσοστά των εισπρά-
ξεων και το βράδυ μόλις σουρουπώσει, με τό
άνταγμα των πρώτων φώτων, ή μεγάλη παι-
δική εξέορμησι για τα κάλαντα.

Στρουμπουλοί φρεσκοκουρεμένοι πιτσιρίκοι,
οι αύριανοί σκληροτράχηλοι δουλετάδες της
άγονης Θερμιώτικης γής, νοικοκυρόπαιδα πα-
πουτσωμένα και ξυπόλητα φτωχόπαιδα, ξε-
χύνονται στους δρόμους, βροντούν μιά-μιά
τις πόρτες των σπιτιών και κανοναρχούν τό
χρονικό μιας γιορτής που ιστορεί τό νόημα
τούτης της ζωής. Τη γέννησι και τό θάνατο.
Πεθαίνει ό παλιός χρόνος, γίνεται παρελθόν
και στή θέσι του έρχεται ό καινούργιος, τό
μέλλον.

«Έχεις τό γυιό τό καλογυιό
τό γυιό τό Δημητράτση
πού κάθεται στο καναπέ
τσέ στρίβει τσιγαράτι
καλή μέρα, όλη μέρα»

Κι' άν τό βλαστάρι του σπιτιού είναι κορίτσι

«Έχεις μιά κόρη έμορφη
βάλτηνε στο ζευπίλι
τσέ κρέμασε την ψηλά
νά μή τη φάν οι ψύλλοι
καλή μέρα, όλη μέρα».

Νά ζήσης άθάνατε λαϊκέ νησιώτικε στίχε.
Από μέσα σου ξεπηδά ή γνήσια ψυχή, με τό
άθωο πείραγμα, με τό αυθόρμητο χιούμορ.

Τά σπίτια καλοδέχονται τά βλαστάρια με
τις μικρές τρυφερές κι' αδέξιες πολλές φο-
ρές φωνούλες. Τά «καλά» σπίτια των μεγα-
λονοικοκυρέων, της προυχοντίας και των ύ-
παλλήλων, δίνουν λεπτά στους μικρούς, ενώ
τά φτωχόσπιτα μιά φούχτα στραγάλια, σόκα
ή μύγδαλα.

«Στό σπίτι που πατήσαμε
πέτρα νά μή ράιση
το, ό νοικοκύρης του σπιτιού
χιλία χρόνια νά ζήση».

Τούτο τό τετράστιχο δείχνει πώς οι προβλέ-
ψεις των μικρών απ' τις προηγούμενες χρονιές
είναι πώς τούτο τό σπιτικό δίνει πάντα απλό-
χερα. Τό ποσό είναι μεγαλύτερο άν ό εισπράτ-
των είναι «φιλιότοος» δηλαδή βαφτισμένος από
άνθρωπο του σπιτιού. Σε τέτοια περίπτωσι
πάντα αυτός προωθείται απ' την ομάδα για
νά εισπράξη απ' τό χέρι του νουνού ή της
νουνάς.

Ανήμερα τ' άη Βασιληού, οι παλαιοί νοι-
κοκυρέοι φορούν τη βράκα, τά κεντητά πλου-
σιστά γιλέκα και τό φέσι με τη φούντα κι'
εϋχονται μεταξύ τους για την εϋτυχία της
χρονιάς. Στα μεγάλα σπίτια ανταλλάσσονται
επισκέψεις με τους υπαλλήλους και τις το-
πικές αρχές.

Οι δρόμοι σκουπισμένοι, τά στεάδια, τά
χαγιάτια κι' οι αϋλές, φρεσκοαλυμένα με λευ-
κό ασβέστη. Άτιμόσφαιρα ήρεμη ειρηνική.

Πώς νά μή σέ θυμηθούμε αγαπημένο μας
νησάκι τούτες τις μέρες μεσ' απ' τη βουή των
αθηναϊκών δρόμων, με τις φανταχτερές πα-
ρελάσεις, τη πολιτικολογία και τις διάφορες
ψυχώσεις.

Στή σκέψι μας ή θύμισι σου παιγνιδίζει
τούτες τις μέρες. Και σοϋ εϋχόμαστε,
— Εϋτυχισμένος ό καινούργιος χρόνος.

ΘΕΡΜΙΩΤΗΣ

ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ

Μετά την άπελευθέρωσιν και πριν έπα-
ναρχισή ή λειτουργία του Συνδέσμου τόν
Μάτιον του 1945 μία έκκλησις του σεβαστού
μας κ. Κ. Μανωλικίδη, του βετεράνου αύ-
του και πρώτου Προέδρου του Συνδέσμου
μας (1905) και έπιτίμου προέδρου αυτού
σήμερον, έπισκεπτόμενος μόνος τούς συμ-
πολίτας μας και διανέμων την έγγραφον
έκκλησίν του και παρωτρύνων διά θερμών
και μεστών έννοιās λόγων την ίδρυσιν εις
Δρυοπίδα ένός αναρρωτηρίου - ήσυχαστη-
ριου γηροκομείου εϋρε κατανόησιν εις την
μετά δύο μήνας έκλεγομένην Διοίκησιν του
Συνδέσμου μας, ή όποία έκαλιεργούσε την
ώραίαν ιδέαν του έκλεκτου μας συμπολί-
του, αναμένουσα την κατάλληλον στιγμήν
της ώριμάσεως ήτις δέν άργησε νά έλθη.

Τό έπόμενον έτος 1946 ή έκλεκτή συμ-
πολίτις μας έρίτικος Κυρία Χαρίκλεια Πα-
παθεοδώρου έπραγματοποιούσε μιά παληά
της έπιθυμία. Προσκαλεί την διοίκησιν του
Συνδέσμου άνακοινεί την άπόφασίν της και
μάς παρακαλεί νά την βοηθήσωμεν εις τό
βαρύ άλλ' εϋγενές και άνθρωπιστικόν έρ-
γον τό όποιον άνελάμβανε. Έπενρικα τά
σοβαρά έμπόδια της δωρεάς λόγω κωλύ-
ματος κληρονομικής φύσεως, τη βοηθεία
της Διοικήσεως του Συνδέσμου ως και των
έκλεκτών συμπολιτών μας κ.κ. Κ. Μανωλι-
κίδη Δ. Λεβαντίου αρχικώς και του κ.
Ίωάν. Καμπανέλλη μεταγενεστέρως συν-
τάσσεται τό ιδρυτικόν καταστατικόν του ά-
δελφάτου πλέον με τίτλον Δελαγραμμά-
τειον Θεραπευτήριον Κύθου - Σερίφου, δέν
σταματά, άπασχολείται όλοψύχως διά την
όλοκλήρωσιν του σκοπού της έγκαταλείπου-
σα κάθε προσωπικήν άσχολίαν της έπιδίδε-
ται ψυχή τε και σώματι διά την εϋρεσιν
πόρων λειτουργίας του ιδρύματος.

Η διοίκησις του Συνδέσμου και άλλοι
εϋγενείς συμπολίται συντρέχουν τό θεάρε-
στον και άνθρωπιστικόν αυτό έργον της με-
γάλης ευεργέτιδος του νησιού μας διοργα-
νώνουν την περίφημον Θερμιώτικη Συνου-
λία, ήτις έδόθη εις την αίθουσαν του Παρ-
νασσού την 25/4/48 και έστέφη υπό πλη-
ρους έπιτυχίας, και άπέδωσε τό ποσόν των
6 περίπου έκατομμυρίων, με αυτό τό ποσόν
και άλλα μικρότερα ποσά διατεθέντα παρά
διαφόρων οργανισμών και συμπολιτών μας
αρχίζει ή διαθέσις και ιδρύτρια κ. Χαρ. Πα-
παθεοδώρου την καθολικήν έπισκευήν του
θεραπευτηρίου και γενικά την άνακαίνισιν
αγοράν έπίπλων, ήλεκτρομηχανής κ.λ.π.,
φροντίζει την δωρεάν χορήγησιν πενικιλλί-
νης και άλλων φαρμάκων άτινα τη φροντί-
δι της άποστέλλονται τακτικώς εις Δρυο-
πίδα.

Ο Σύνδεσμός μας κατόπιν αποφάσεως
Γεν. Συνελεύσεως ψηφίζει αρχικώς μηνι-
αίαν έπιχορήγησιν έκ 50.000 δρχ. και κα-
τόπιν έκ 200.000 δρχ. μέχρι του Δεκεμ-
βρίου 1949.

Άλλά τό θεάρεστον και εϋγενές αυτό
έργον της μεγάλης ευεργέτιδος δέν κατε-
νόηθη πλήρως από πολλούς έν Δρυοπίδι
συμπολίτας μας.

Γνωρίζομεν καλώς ότι εις Δρυοπίδα κα-
τοικούν 350 οικογένειαι αι 300 δύνανται να
καταβάλουν μηνιαίως τό μικρόν ποσόν των
5 χιλ. δρχ. διά την συντήρησιν και διατή-
ρησιν του Ιατρού της νοσοκόμου της καθα-
ριστριάς κ.λ.π. Παρά ταύτα αρχικώς ένε-
γράφησαν και έπλήρωναν 200 οικογένειαι

ANNA K. ΓΟΝΙΔΗ

Όδοντίατρος

Δέχεται καθ' έκάστην και από 4-7 μ.μ.
εις τό έπί της όδοϋ άγίας Μαρκελλής
αριθ. 12 Ιατρείον της.

και σήμερα περιωρίσθησαν εις τόν άπο-
καρδιωτικόν αριθμόν των 120 οικογενειών,
δηλαδή καταβάλλεται παρ' όλων των κα-
τοίκων της Δρυοπίδος κατά μήνα τό ποσόν
των 600 χιλ. δρχ.

Πρό της άχακτηρίστου νοοτροπίας
ένίων συμπολιτών μας της Δρυοπίδος ή Γε-
νική Συνέλευσις του Συνδέσμου της 13/
11/49 έλαβε άπόφασιν όπως από του Ια-
νουαρίου 1950 παύση την μηνιαίαν έπιχο-
ρήγησιν των 200 χιλ. δραχμών διότι δέν εί-
ναι νοητόν οι έχοντες άμεσον ανάγκην του
ιατρείου νά άδιαφοροϋν έγκληματικώς και
νά μή πληρώνουν, και οι μακράν της Δρυο-
πίδος νά ένδιαφέρωνται και νά πληρώνουν,
ή άπόφασις αύτη δέν στρέφεται κατά του
έργου της ευεργέτιδος αλλά κατά των ευερ-
γετουμένων, την πλέον ισχυρή μας δύναμιν
την προσεφέραμε διά την πραγματοποίησιν
του ώραίου σκοπού, τό θεραπευτήριον έπη-
ρε τόν δρόμον της λειτουργίας του, εις τούς
θεραπευομένους έναπόκειται ή ζωή του και
ή καλή λειτουργία, αύτη είναι ή αλήθεια
πού δέν πρέπει άνείπωτη νά μένη.

Πάντες πρέπει νά έχωμεν ύπ' όψιν ότι ή
ύγεια είναι τό πλέον πολύτιμον αγαθόν, άς
πληρώσωμεν λοιπόν γι' αύτην 5 χιλ. δρχ.
οικογενειακώς δηλ. 100 δράμια τυρί τό μη-
να, όχι μόνο στο κρασί και στα βιολιά, ύ-
ταν είμεθα υγιείς κι' αυτά είναι άπαραί-
τητα, αλλά ένς μέτρω. Τελειώνοντας άπεν-
θυμίζω εις πάντας ότι έκ διαπιστώσεως του
ιατροϋ εις την μαθητιώσαν νεολαίαν του
χωριού μας τά μισά παιδιά είναι άδενοπα-
θή, δηλαδή ή φυματίσις κτυπάει τις πόρ-
τες των σπιτιών, άς δοθής μεγαλυτέρα προ-
σοχή και μέριμνα διά την ύγειαν των παι-
διών και την έν γένει διατροφήν συμβου-
λευόμενοι τακτικά τόν Ιατρόν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ ΜΑΣ

Με ιδιαίτεράν χαράν τά «Θερμιώτικα Νέα» δημοσιεύου-
ν τό κατωτέρω χαιρετιστήριον των έκδοτών της παλαιάς συν-
αδελφου «Κυθιακά Νέα». Δι' ήμάς, αι εϋχαι αύται, προ-
ερχόμεναι από πρόσωπα, ιδιαίτερώς μοχθήσαντα έν τη δη-
μοσιογραφία της νήσου μας, αποτελούν την καλλίτερον ανα-
γνώρισιν των εϋγενών προσπαθειών τας όποιās έπιδίδκει
ή έκδοσις της έφημερίδος αύτης.

Χαιρετίζομε μ' ένθουσιασμό την έκδοσιν των
«Θερμιώτικων Νέων». Ένα δημοσιογραφικό
όργανο που προγραμματίζεται την εξυπηρέτη-
ση των γενικωτέρων ζητημάτων του νησιού
μας, ήταν κάτι που έλειπε απ' τόν τόπο μας.

Στή σημερινή μεταπολεμική Έλλάδα με τά
περίπλοκα προβλήματα που της δημιουργή-
σαν οι μεταπολεμικές αναστατώσεις, μιά έφη-
μερίδα είναι ένα όπλο για την προαγωγή του
νησιού μας που θα μεταφέρει αυτούσια τη φω-
νή μας στ' αυτιά κάθε άρμόδιας αρχής. Είναι
άκόμα ένας συνδετικός κρίκος που άνανεώνει
τούς δεσμούς κάθε ξενητεμένου με τη γενέ-
τειρα, μάς κάνει νά γνωρίζομαστε μεταξύ
μας στενωτέρα και μάς δημιουργεί την πίστι
στις δικές μας δυνάμεις για τό καλό και την
πρόοδο του ώραίου μας νησιού.

Είναι άξιος συγχαρητηρίων ό Σύνδεσμος
των Δρυοπιδέων για την φροντισμένη έκδοσιν
των «Θερμιώτικων Νέων». Και καθήκον κάθε
θερμιώτη, ή όλόθερμη υποστήριξη της ώραίας
αύτης προσπάθειας.

Οι παλαιοί έκδότες των «Κυθιακών Νέων»,
της πρώτης Θερμιώτικης έφημερίδας, εϋχον-
ται στή νεογέννητη αδελφή, εϋτυχισμένη στα-
διοδρομία για τό καλό και την πρόοδο του
νησιού μας.

ΚΩΣΤΗΣ Ι. ΜΕΝΕΪΔΗΣ
ΣΤΑΘ. Ι. ΜΕΝΕΪΔΗΣ

Π Ρ Ο Σ Ε Χ Ω Σ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Προσεχώς θ' αρχίσωμεν δημοσιεύοντας την
ιστορίαν της πρό 45ετίας ιδρύσεως έν Πη-
ριαίει του πρώτου «Συνδέσμου των έν Αθή-
ναις και Πειραιεί Δρυοπιδέων» γραφείσαν ύ-
πό του κ. Κωστή Σ. Μανωλικίδου όστις διε-
τέλεσεν επί πολύν χρόνον Πρόεδρος αυτού.

ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΓΟΝΕΙΟ ΤΗΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

Έν' Αθήναις τη 20ῃ Δεκεμβρίου 1949
Αγαπητέ μου,

Σκέφθηκα πολύ πριν πάρω την απόφασί να σου γράψω αυτά τα λίγα λόγια, γιατί φοβήθηκα μήπως με παρεξηγήσης για τα γραφόμενά μου.

Αισθάνομαι ακόμα την ζαλάδα που μουχε θολώση το μυαλό απ' το ξεσηκώμα των φωνών που βγαίνουν απ' τα στόματα των δικών μας στην τελευταία συνέλευσι του Συλλόγου μας. Ή' άχων θάλει με κάποιον, με κάποιον που τον γέμιζαν με τα πιο άπρεπα λόγια. Προσπάθησα ανάμεσα απ' τη τρικυμισμένη ατμόσφαιρα ν' αρπάξω λίγα λόγια για να μάθω τι ακριβώς συνέβαινε.

Κι' αλλοίμονο αυτός ο κάποιος ήσουν ΣΥ, ο πού μονάχος σου σήκωσες το γεμάτο απ' την αγανάκτησι των συμπατριωτών μας ποτήρι της πίκρας και το ρούφηξες όλο μονοιάς, αλλά ή πίκρα είναι φρικτή όταν την γεύομεθα, και ο φαρμακωμένος απ' τα λόγια των δικών σου, ρωτάς σά να μη ξέρης τίποτα, ρωτάς να σου πούν γιατί αυτή ή κακία, γιατί αυτός ο θόρυβος, γιατί τόση πίκρα, αφού ού το ξέρεις πολύ καλά ότι δεν έκαμες τίποτα κακόν, τίποτα που να βλάψη τον άλλον, αλλά έχεις δίκιο έτσι σ' έμαθαν κι' έτσι ού συνήθισες. "Όλα τα σκέφθηκες όλα τα θυμήθηκες ενα δυως έφευγε και φεύγει απ' τη σκέψι σου ή ΥΠΟΧΡΕΩΣΙ, ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ. Η ύποχρέωσι και τό καθήκον απέναντι των βλαστών της οικογενείας σου, των νεαρών βλαστών οι όποιοι θα γίνουν οι πολίται της αύριον.

Συ νόμισες ότι είσαι έν τάξει απέναντι του παιδιού σου και της πατρίδας μας, γιατί αν δεν έτυχε τό παιδί να τό θέλη μόνο του να πάη στο σχολείο του για να φωτισή, να μάθη γράμματα και να ξεφύγη άργότερα σά μεγαλώση απ' τη μοιότονη ζωή του χωριού, αν δεν έτυχε να τό θέλη μόνο του, ού μιά φορά τούπες να πάη στο σχολείο γιατί, άκουσες πώς κεί μαθαίνουν τάχατες γράμματα, αλλά, σκέπτεσαι ακόμα πώς και τα ζά και τα χωράφια θα γίνουν ρημαδιό αν δεν τα κυτάξες κανέναν κι' αυτός ο κανέναν ποιός μπορεί νάναι, ποιός άλλος απ' τό παιδί μας; άς πάη λοιπόν στο χωράφι και στα ζά κι' άς λείπουν τα γράμματα που θα τό κάνουν να γίνη πολύξερο και θά μάς κάνει τόν έξυμνο μεθαύριο.

Μου φαίνεται πώς θυμώνεις γι' αυτά που σου γράφω, δεν λέω ίσως και να μη άφορούν σένα και ν' άφορούν κάποιον άλλον του χωριού ή μάλλον τούς περισσότερους, πάντως να μέ συμπαθάς γι' αυτό τό λάθος μου λησμονήσα πώς ού άλάζεις απ' τούς άλλους και θέλεις τό παιδί σου να σπουδάξη κι' αντί τα χωράφια και τα ζά του λές να πάη στο σχολείο για να του μάθη ο δάσκαλος τα γράμματα γιατί είναι ύποχρεωμένος να τού τα μάθη γιατί αυτό είναι τό καθήκον τού δάσκαλου. ΑΛΛΑ! τίς ύποχρεώσεις και τό καθήκοντα του δάσκαλου τίς ξέρεις όπως ξέρεις και τίς δικές σου μόνο, πού... μένον άνεκέτελεστες, γιατί δική σου ΥΠΟΧΡΕΩΣΙ είναι να φτιάξης τό σχολείο του παιδιού σου (τό δεύτερο σπίτι του, για να μη πώ τό πρώτο) δικό σου ΚΑΘΗΚΟΝ είναι να σπρώξης τό παιδί σου προς τό φώς κι' όχι να τ' άφίσης να πηγαίνη στο σκοτάδι. ΔΙΚΑ ΣΟΥ είναι και τα ΔΥΟ, πρώτα δικά σου κι' έπειτα του ΣΥΛΛΟΓΟΥ μας ο όποιος στέκει ΠΑΝΤΑ δίπλα σου και σου δείχνει τον ίσιο δρόμο, τον δρόμο του καλού και τ' αγαθού, τον δρόμο της εύτυχίας και της ευημερίας του χωριού μας.

Πάντα δικός σου με άγάπη
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ)

Τό Κοιμωτήριο ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Α. ΣΠΑΝΟΥ Έερά όδός 75 Εύχεται εις την άξιότιμον πελατεία του εύτυχισμένου τον Καινούργιον χρόνον.

Η Οικογένεια Γεωργ. Άνδρ. Μαρτίνου Εύχεται εις τούς Βασιλείον και Τσασιάν Μαρκόσγλου να τούς ζήση τό νεογέννητον

ΘΕΛΗΣΙΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Τό γνωμικόν, πού έχει έπι κεφαλίδα, τό ημερινόν μου άρθρον, μου ύπειθυμίζει τον σκεπτικισμόν, τούς διαταγμούς, τās έπιφυλάξεις, πού έξεδηλούντο από τούς συμπατριώτας μας, όταν πρό πενταετίας τούς έπρότεινα να ιδρύσωμε στο χωριό μας ένα μικρό νοσοκομείο και άσυλο, ανάλογο με τās ανάγκας του τόπου μας. Εύρισκαν όλοι την πρότασιν μου θαυμασίαν, έπαινούσαν την πρωτοβουλίαν, και θά ήθελαν με δλην τους την προθυμίαν να συντρέξουν στην πραγματοποίησιν του φιλανθρωπικού αυτού σκοπού. Αλλά προέβαλαν όλοι ότι αι περιστάσεις τότε δέν μάς επέτρεπαν να προχωρήσωμε.

—Η κατάστασις, βλέπετε...

Και όταν έπέμεινα εις αυτά που ένοσφα και εις την σχετικήν έντυπον έκκλησίαν μου προς τούς Δρουσιπείς της 22 Ιουνίου 1945, ότι ή ζωή δέν μπορεί να σταματήσει υπό οίσοδήποτε περιστάσεις, ότι τό πάν έξαρτάται από την καλήν θέλησιν και την δραστηρίαν ενεργεαν, και ότι όλα τα άλλα έρχονται μόνα των, οι διαταγμοί δέν εξέλιπταν, και έπέμειναν ότι έπρεπε να περιμένωμεν πιο εύθετους καιρούς.

Αλλά παρ' όλα αυτά τό Δελαγραμματείον Θεραπευτήριον είναι σημερον πραγματικότης. Διότι ή θέλησις έθριάμβευσε. Η μεγάλη δωρεά της κ. Χαρίκλειας Δ. Παπαθεοδώρου έδωσε τās βάσεις, και αι σημαντικά δαπάναι της δια την έπισκευήν και διαρρύθμισιν του Δελαγραμματείου παρουσιάζουν τώρα ένα εύπρόσωπο και νοικοκυρεμένο Νοσοκομείο, δια τό όποιον δικαιούται να υπερηφανεύεται τό χωριό μας.

Ο ίδιος σκεπτικισμός, οι ίδιοι διαταγμοί διευτυπώθησαν και δια την άνεγερσιν του τουριστικού περιπτέρου εις την Κανάλλαν, και έν μέρει στην έκδοσι της παρούσης έφημερίδος. Αλλά και αυτά είναι σημερον πραγματικότητες χάρις στας άόκινους προσπάθειας και ενεργείας των έκάστοτε Διοικητικών Συμβουλίων του Συνδέσμου μας. Και σημερον είναι πηγαίωμε να προσκυνήσωμε στην Παναγία Καϊάλλα έχομεν ένα θαυμάσιον Κέντρον, πού δύναται να παρέχη σχεδόν κάθε άνεσι στους προσκυνητάς. Αλλά και δια την άλλη σκέψιν της έκδόσεως δημοσιογραφικού όργάνου, παρὰ τās έν μέρει έπιφυλάξεις έχομεν την ανά χείρας έφημερίδα, δια των στήλων της όποιας μπορούμε να έπικοινωνήωμε πνευματικώς και ψυχικώς με τούς άπαιταχού Δρουσιπείς και Κυθνίους, έν ώ ταυτοχρόνως διαθετομεν ένα ισχυρόν φρουρόν και προασπιστήν των συμφερόντων της νήσου μας.

Τό συμπέρασμα από τās άνωτέρω γραμμάς βγαίνει μόνο του. Κανείς διαταγμός, καμιά έπιφυλάξις ούτε μπορούν ούτε πρέπει να έμποδίσουν και να ανακόψουν τον δρόμον της πρόόδου. Αρκεί να ύπάρχη θέλησις και ζωτικότης στας ενεργείας μας, και ή καλλιτέρευσις των όρων συνθηκών και διαβιώσεως του χωριού μας και των συμπατριωτών μας ως και κάθε άλλη κοινωνική πρόοδος θά έπακολουθούν άσφαλώς ως αναγκασία συνέπεια.

Αρκεί τό σύνθημα μας να είναι πάντοτε: Εμ π ο ρ ό ς.

Κ. Σ. ΜΑΝΩΛΙΚΙΔΗΣ

ΦΥΤΕΨΑΤΕ ΕΛΛΗΣ

Εις την άρχαιότητα ήτο Κύθνος ήτο πολύ πλουσία διότι δλόκληρος ήτο φυτεμένη με έλληνες κι' έθγαζε τό καλλίτερο λάδι της Έλλάδος.

Τόσον δέ πλουσία ήτο χάρις στίς έλληνες της ώστε στην Ναυμαχία της Σαλαμίνας είχε στείλει δύο από τα μεγαλειότερα καράβια της.

Τώρα ή έλλα σχεδόν δέν ύπάρχει πλέον. Τί κρίμα!!

Ας ξεσηκωθώμε όλοι, ας έννοήσωμε την αξία της έλλας κι' ας ξαναρχίση ή σταυροφορία για τό φύτεμα της. Συνδεσμοί, Διοικητικά Συμβούλια, όλοι μαζί άς αναλάβωμε κοινόν άγώνα για την έλλα.

Σέ λίγο καιρό θά υπορέσωμε ν' ανακουφίσωμε τούς γεωργούς μας, τούς πατριώτας μας και να δώσωμε και τό πράσινο στα νησιά μας πού ή έλλειψις του είναι σημερον τόσον αισθητή.

Εμπρός λοιπόν. ΟΛΟΙ ΜΑΖΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑ.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 1940

"Άγιος Βασίλης έρχεται από την Άλβανία, και λέει πώς οι "Έλληνες νικούν την Ιταλία. Παντού νικούν οι "Έλληνες και θά νικουν ά-

κόμη. θά πάρωμεν τά Τίρανα, θά πάρωμεν τη Ρώμη. Δόστε καλοί μου Χριστιανοί δόστε μας μπου-

(ναμάδες να στείλωμεν στους φαντάρους μας καθώς και

(στούς τσολιάδες. Δόστε καλοί μου Χριστιανοί, δόστε έλεημο-

(σύη. να διώξωμεν πιο γρήγορα τον Βρωμο-Μου-

(σολίν. Και με τα χρήματα αυτά θά πάρωμεν τα γάρω,

γι' αυτούς που πολεμού έκεί και δέν φοβούν-

(ται Χάρο. "Αχ! να υπορούσα και εγώ να πά να πολε-

(μήσω. και τον γαμπρό και πεθερό στα μούτρα να

(τούς φτύσω.

+ Έρεός Ν. ΠΑΠΑΜΑΚΑΡΙΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Σήμερα Χριστούγεννα τί χαρά μεγάλη!

Ας μάς έρθη φώτισι θεία καθ' ένός.

Γά να ήσυχάσωμε πειά μικροί μεγάλοι,

Κι' όλοι μας να πούμε Δόξα σοι ο Θεός!

Σήμερα Χριστούγεννα κάντε τό σταυρό σας.

Ας είπομε πάλι τό Χρόνια πολλά,

Νάναι ή Παναγία μας πάντα στο πλευρό σας.

Κι' ας μάς έχει όλους ο Θεός καλά.

Η παρθένος σημερον, τό ή γέννησί σου

δέν τό ψάλλουν πλέον πανηγυρικώς,

όπως κάθε χρόνο Κύθνος στο νησί σου,

ο Παπαμακάριος κι' ο παπα-ευγενικός.

Ο Θεός συγχωρές τους μ' όλους τούς δικούς

(μας τούς καλούς παπάδες και τούς σεβαστούς,

εύκολα δέν φεύγουν μέσα από τό νού μας

τούς είχαμε στολίδι, και σάι προσετούς.

ΜΑΝΟΣ ΜΑΝΕΣΗΣ

ΝΟΣΤΑΛΓΟΣ

Απόψε πάλι ή θύμησι βαρεία με βασανίζει,

και ο καυμός της ζηντειάς με πίκρα με ποτίζει.

Νησάκι μου, σπιτάκι μου και κάθε τι δικό μου,

παράξενο πώς ήρθατε απόψε στο μυαλό μου;

Νοιώθω της έρημης ζηντειάς τη μοναξιά κοντά μου

κι' είναι βαρύς ο πόνος μου και μαύρη είν' ή καρδιά μου.

Γι' αυτό πετά ή σκέψι μου γοργόφερη και φτάνει,

στ' αγαπημένο μας νησιού τό γραφικό λιμάνι.

"Όλα μου γύρω αγαπητά και γνώριμη ή βαρκούλα,

ή άμμουδιά, τα βράχια του κ' ή γραφική έκκλησούλα.

Αγάλια -αγάλια νοσταλγός τό δρόμο τώρα παίρνω,

σ' ένα δρομάκο έθβασα και σκάλες κατεβαίνω.

Βλέπω κλειστό τό σπίτι μας μη λείπει ο νοικοκύρης;

Σήκω πατέρα κι' έθβασα απόψε μουσαφίρης.

Σήκω και παρ' τό θυμιάτο, τό λάδι, τό φυτλήι,

στη Βαγγελίστρα μας να πās ν' ανάψης τό καντήλι.

Σήκω σε λίγο έρχεται και ο Παπανικόλας,

να πιήτε τό κοφφέ μαζί και να τό πιήτε κι' όλος.

Απόψε πάλι ή θύμησι μιλεί για περασμένα,

λές και ζητούν μνημόσυνο πρόσωπα αγαπημένα.

ΜΑΝΟΣ ΜΑΝΕΣΗΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Λουτράκι, Δεκέμβριος 1949.

ΝΑ ΤΙ ΘΑ ΠΟΥΝ ΘΕΡΜΙΑ

Λίγοι άξαχοι και λίγες άσκιδιές και θυμάρια λουλουδιασμένα με μελίσσια ψηλά στο διάραχο μικρές άγγουριτσές και στο βάθος ξεπροβάλλουν έξακλήσια.

"Ενα άλωνι, μιά χορτάτη θεμωνιά,

το δόλεuko κελί με την πεζούλα

στολισμένο με λαινούς, με ύνια,

με την ρόκα, με τ' άδράχτι της γρηούλας.

Λίγοι λόφοι, λίγοι μύλοι συντροφιά

αντίλαλοι ακούγονται καμπάνες

και τό βλέμμα σου άχόρταγα κυττά

τό χωριουδάκι της προστάτριας Κανάλας.

Σπιτάκια γλυκά, δόλευκα μ' αούλόγηρα και γλαστρες,

μικρά δρομάκια και στενά με σκεπασμένα πλάκες.

Η βρύση είναι ο σταθμός, ο τούρκας για νέα,

πιάτσα, πλατέα και σπηλιά, ο έρωτας της νέας.

Βελόσματα, φωνές, χαρές άκούς αν' τό κλεισούρια

και τα σουράβλια άντηχουν απ' τό πέναντι κελιά,

πιο κάτω ο γρίτσος του φαρά άρχίζει τα τραγούδια

με κείντα γλυκά στην άμμουδιά να τί θα πούν ΘΕΡΜΙΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΜΑΡΤΙΝΟΣ

Τελωνείον Κάστρου Λήμνου.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικού Δρχ. 12.000

Αλληλογραφία και Έμβασματα:

Διαχειριστής:
ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Ροδότης 19 — Αθήναι

Διευθύνσεις συμφωνίας τῶ άρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938.

Υπεύθυνος: Ἰωάν. Τ. Μαρτίνος.
Κατοικία: Παραμυθίας 14, Ἀθήναι.
Προϊστ. τυπογραφείου: Φρ. Μαλαττέας.
Κατοικία: Μεγέλαου 9, Ἀθήναι.

ΦΟΡΤΩΣΙΣ ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΟΣ

Ἐφορτώθη εἰς τὸν λιμένα «Λευκός» ἀπὸ τὴν ἑταιρίαν ΤΕΡΓΟΝ μετάλλευμα, ἡ ἑταιρία εἶχε δώσει ἐντολὴν εἰς τὴν ἐπιστάτην τῆς Βασ. Παρασκευόπουλον εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως τῶν Δρυοπιδέων, τὴν φόρτωσιν νὰ πραγματοποιήσουν οἱ Κύθνιοι καὶ οὕτω ἔγινε, παρὰ τὴν ἔγγραφον συμφωνίαν τῶν ἐργατῶν Κυθνίων καὶ Δρυοπιδέων ἐνώπιον τοῦ δικηγόρου κ. Ρεβίνθη ἐφ' ὅσον τὸ μετάλλευμα φορτώνεται εἰς λιμένα τῆς Δρυοπίδος τὴν φόρτωσιν νὰ πραγματοποιοῦν οἱ Δρυοπιδεῖς καὶ τὰνάπαλιν. Οἱ Κύθνιοι ὅμως ἠθέτησαν τὴν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν τῶν καὶ ἔσπευσαν καὶ ἐφόρτωσαν τὸ πλοῖον προστατευόμενοι ὑπὸ τῆς ἀστυν. ἀρχῆς διότι πρὸς στιγμὴν ἠπειλήθησαν ἑκτροπα. Οἱ Δρυοπιδεῖς ἠρνήθησαν νὰ προβοῦν εἰς τὴν φόρτωσιν διότι ἡ ἑταιρεία ὀφείλει εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τριμήνου σεβαστὰ ποσὰ διὰ τὴν μεταφορὰν ὑλικῶν σιδηροτροχιῶν κλπ. εἰς Λιμένα Λευκός.

Νομίζομεν ὅτι αἱ συμφωνίαι πρέπει νὰ τηροῦνται, καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἀρμονικωτέραν οὐσαφίειν καὶ πρόδοον τῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς νήσου μας.

Η ΛΙΜΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

Ἡ Λιμενικὴ ἐπιτροπὴ Δρυοπίδος εὐρίσκειται ἐν διαλύσει, διότι ἀντικατασταθέντες οἱ παλαιοὶ καὶ μὴ δεχόμενοι ν' ἀναλάβουν οἱ νεοδιορισθέντες ἀφίονται διάφορα ζητήματα τοῦ λιμένος ἄλλα καὶ τὸ λιμάνι τοῦ Μέρικα ἔχει τόσες ἀνάγκες, πρῶτ' ἀπ' ὅλα φῶς ἔστω μιὰ λάμπα «Λούξ» διὰ νὰ μὴ βγαίνει ὁ κόσμος τῇ νύκτα στὸ Μῶλο καὶ τσακίζεται.

Η ΟΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΠΑ

Ἡ ὑπόδοσις τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ διὰ διετέθησαν 20.000.000 διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ δρόμου Μέρικα Δρυοπίδος δὲν ἐπραγματοποιήθη, διὰτὶ δὲν γνωρίζομεν, μήπως γνωρίζει τί σχετικὸν ὁ Βουλευτὴς κ. Ρεδιάδης ὅστις εἶχε πρωτοστατήσει εἰς τὸ ζήτημα αὐτό;

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἀπελύθησαν τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ Οἱ κάτωθι Δρυοπιδεῖς:

- 1) Γεώργιος Δημ. Γονιδάκης
 - 2) Νικόλαος Δημ. Λαρεντζάκης
 - 3) Δημήτριος Γεωρ. Φίλιππας
 - 4) Ἰάκωβος Ἰωάν. Γκούμας
 - 5) Ἀντώνιος Γεωρ. Μπουρίτης
 - 6) Μιχαὴλ Τζαμ. Μπουρίτης
 - 7) Ἀλέξανδρος Μαρκ. Λουλούδας
 - 8) Γεώργιος Λουκ. Παπαμακάριος
 - 9) Γεώργιος Κωνστ. Λαρεντζάκης
 - 10) Γεώργιος Ἐμμ. Γονιδάκης
 - 11) Κων(νος) Ἀντ. Παπαμακάριος
 - 12) Γεώργιος Σταύρου Γκούμας
 - 13) Θεόδωρος Γεωρ. Γονιδῆς
 - 14) Πέτρος Γεωρ. Παπαμακάριος
- Ὁμοίως ἀπελύθησαν τῶν τάξεων τοῦ Β.Ν.
- 1) Θεόφιλος Ἀντ. Παπαμακάριος
 - 2) Δημήτριος Ἀντ. Μαρτίνος

ΤΟ "ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΕΙΟΝ," ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

Διὰ καταλλήλων προσπαθειῶν τοῦ διευθύνοντος τὸ «Κανελοπούλειον» Πρύταυν Γεωργικὸν Κτήμα εἰς Λουτρά Κύθνου, Κοινοτικὸν Γεωπόνου κ. Γ. Τσεπέλογλου, ἐπετεύχθη κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡ παραγωγή 2.600 δενδρυλίων ἐλαιοδένδρων, ἀπὸ «ἀργιελῆς» Κακοδόλου ἄτινα διετέθησαν ἐξ ὁλοκλήρου ἐν τῇ νήσῳ.

Καθ' ἃ ἐδήλωσε δὲ ὁ κ. Τσεπέλογλου, εἶναι δυνατὴ ἡ παρὰ τοῦ κτήματος τούτου αὐξήσις τῆς παραγωγῆς του εἰς 5.000 δενδρυλῖα ἐτησίως, ἐάν ἐπιτευχθῇ ἐν αὐτῷ ἡ κατασκευὴ ὑδατοδεξαμενῆς ἀναλόγου χωρητικότητος.

Ὁ Σύνδεσμος Κυθνίων ἀνταποκρινόμενος εἰς σχετικὴν πρὸς αὐτὸν ἐκκλήσιν τοῦ Κοινοτικῶν Γεωπόνου, ἀπήντησε ὅτι θὰ ἐνισχύσῃ ὅσον δυνατός ὡς τὴν κατασκευὴν τῆς ὑδατοδεξαμενῆς ταύτης καὶ ἐκάλεσε τὴν Κοινότητα Κύθνου, τὸν Πανεργατικὸν Σύλλογον καὶ τὸν Γεωργικὸν Συνεταιρισμὸν Κύθνου, ὅπως καὶ αὐτοὶ συμβάλουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου, διὰ τῆς παροχῆς ἐργατικῶν χειρῶν.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

Ὁ κ. Κωστής Σ. Μανωλικίδης, ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας, συνεχίζων τὸ ἀθλοθετηθὲν ὑπ' αὐτοῦ «Μανωλικίδειον» ἔπαθλον ἐπιμελείας καὶ ἀρετῆς, κατέθεσε εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Συνδέσμου 100.000 δραχμάς, διὰ νὰ διατεθῶσιν ἐν καιρῷ ὡς βραβεῖον τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1949 - 1950 διὰ τὸν μαθητὴν, ἡ μαθήτριαν, τῆς ἑκτῆς τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Δρυοπίδος, ὅστις θὰ ἀρίστευσιν εἰς τὰ γράμματα καὶ θὰ διακριθῇ διὰ τὴν χριστιανικὴν, οἰκογενειακὴν καὶ κοινωνικὴν αὐτοῦ ἀγωγὴν.

Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Μανωλικίδου θὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι συμπατριῶται διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ μαθήτριάς τῶν ἄλλων τάξεων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, διὰ νὰ δοθῇ οὕτως ἐντονωτέρα ὥθησις εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς ἀγωγῆς τῶν νεαρῶν Δρυοπιδέων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

ΔΩΡΕΑΙ

Γιὰ τὴν Ἐφημερίδα μας:

Ὁ κ. Ἀντώνιος Γούναρης μᾶς προσέφερε τὸν ἀναγκαῖον δημοσιογραφικὸν χάρτην διὰ τὴν ἐπὶ ἔν ἔτος ἐκδοσὶν μας.

Γιὰ τὸ Δελλαγραμμάτειον Θεραπευτήριον:

Εἰς μνήμην Κικῆς Μαρτίνου, ὁ κ. Ἰωάννης Τ. Μαρτίνος μᾶς ἀπέστειλεν δραχ. 100.000.

Γιὰ τὶς οἰκογενεῖς τῶν ἐξαφανισθέντων ψαράδων:

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν ...	Δρχ. 230.000
Ὁ κ. Μιχαὴλ Ἐμμ. Κοκκινόγενῆς	» 20.000
» Στέφανος Φίλιππας	» 20.000
» Ἐμμ. Ἀντ. Παπαγεωργίου	» 20.000
» Σταμάτης Δελλαβίνιας	» 20.000
» Ἐμμ. Δημ. Κοκκινόγενῆς	» 20.000
» Δ. Ἰ. Γονιδῆς (Ἀντώνια)	» 20.000
» Ἐμμ. Δημ. Γονιδῆς	» 10.000
» Μιχαὴλ Ἰακ. Γκούμας	» 50.000
» Παναγ. Μιχ. Ζιωτάκης	» 100.000
» Κων. Ἐμμ. Κοκκινόγενῆς	» 50.000
» Γεώργ. Στεφ. Γκούμας	» 40.000
» Ἰωάννης Αὐγερινόπουλος	» 50.000
» Σταμ. Ἰ. Παπαγεωργίου	» 10.000
» Γ. Ἐμμ. Παναγιωτόπουλος	» 40.000
» Μᾶνος Μάνεσης Ἰερώνυμος	» 20.000
» Ἰωάν. Ἀνδ. Λαρεντζάκης	» 10.000
» Παρ' ἀγνώστου	» 17.000
	747.000

Αἱ εἰσφοραὶ συνεχίζονται.

Διὰ τοὺς ἀπόρους

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Δρυοπιδέων διέθεσε λόγῳ τῶν ἐορτῶν δραχ. 400.000 δι' ὠρισμένας ἀπόρους οἰκογενεῖας καὶ δραχ. 100.000 διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐξαφανισθέντων ψαράδων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Τὰ «ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

εὗχονται εἰς ὅλους τοὺς Θερμιώτες αἴσιον καὶ εὐτυχές τὸ Νέον Ἔτος 1950

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ἡ κ. Φρόσος Ἰωάν. Φιλιππαίου ἔτεκεν ἐν Βόλῳ ἀγόρι.

— Ἡ κ. Γαρυφαλιά Ἀντ. Ζούλια τὸ γένος Ἀνδρ. Μαρτίνου ἔτεκεν ἐν Πειραιεῖ ἀγόρι.

— Ἡ κ. Τασία Βασίλ. Μαρκόσσογλου τὸ γένος Λάμπρου Μπακτῆ ἔτεκεν ἐν Λήμνῳ κοριτοῦ.

— Ἡ κ. Νίτσα Ἀντωνίου Φιλιππαίου ἔτεκεν ἐν Ἀυαρουσίῳ κοριτοῦ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

— Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ. Ἀντωνίου Χίου ὀνομασθὲν Ἐμμανουήλ, ἀνάδοχος ὁ κ. Φραγκ. Γονιδῆς.

— Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ. Μιχαὴλ Μαρτίνου γραμματέως τῆς κοινότητος ὀνομασθὲν Βαρθολομαῖος ἀνάδοχος ὁ κ. Δημητρός Ἀντ. Παπαγεωργίου.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΕΙΣ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

— Ὁ Νικόλαος Σταμ. Βιτάλης καὶ ἡ δις Μαρία Μιχ. Γονιδάκη ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

ΓΑΜΟΙ

— Ὁ κ. Νικόλαος Κώνστας καὶ ἡ δις Τασία Σπύρου Βέρρου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν.

— Ὁ κ. Ἀριστομένης Ἰωαννίδης καὶ ἡ δις Πανωραία Κώνστα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν.

— Ὁ κ. Ἐμμανουήλ Γεωργ. Γονιδάκης καὶ ἡ δις Ἀσημίνα Κούστα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν.

— Ὁ κ. Νικόλαος Ἰωάν. Λαρεντζάκης καὶ ἡ Κυρία Αἰκατερίνη Στινάκη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν.

— Εἰς τὸν τελέσαντα τοὺς γάμους τοῦ κ. Νικ. Κώνσταν, Ἐπὶλεκτον μέλος τοῦ Συνδέσμου καὶ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μετὰ τῆς Δεσποινίδος Τασσίας Σπυρ. Βέρρου, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐχεταὶ πᾶσαν εὐτυχίαν.

Τὸ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΟΡΤΑΙ

— Δὲν ἐορτάζουν οὔτε δέχονται ἐπισκέψεις λόγῳ πένθους οἱ Ἰωάννης Τάσου Μαρτίνος, Ἰωάννης Καμπανέλλης, Ἰωάννης Φραγκουλᾶκης καὶ Ἰωάννης Ἀντωνίου Μαρτίνος.

— Εἰς τοὺς ἐορτάζοντας ἀγαπημένους μου φίλους Κους Στέφανον Ἰακ. Μυζήθραν καὶ Στέφανον Νικ. Μαρτίνου εὐχομαι χρόνια πολλά καὶ εὐτυχισμένον τὸν καινούργιον χρόνον.

ΙΩΑΝ. ΑΝΤ. ΜΑΡΤΙΝΟΣ

ΑΦΙΞΕΙΣ

— Ἀφίχθη εἰς Πειραιᾶ ἐκ Λήμνου ὁ κ. Ἰωάννης Γ. Μαρτίνος τελωνειακὸς ὑπάλληλος.

— Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὅπου μετέβη διὰ Κοινοτικὰς ὑποθέσεις ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Κύθνου κ. Κων(νος) Βλαστάρης.

— Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ἡ Κυρία Ἐλευθερία σύζυγος Νικολάου Ρίζου Ἱατροῦ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

— Ἀνεχώρησε δι' Ἀμερικὴν ὁ κ. Ν. Ἀρεᾶλης δι' εἰδικὴν φοροτεχνικὴν ἐκπαίδευσιν.

ΠΡΟΑΓΓΑΙ

— Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθημεν τὴν προαγωγὴν εἰς Διευθυντὴν τοῦ ὑποκ(τ)τος Ἀγρ. Τραπεζῆς ἐν Λήμνῳ τοῦ συμπολίτου μας κ. Παναγ. Λ. Μπακτῆ.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ἡ Κικὴ Τάσου Μαρτίνου.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Δρυοπίδα ὁ Ἰωάννης Ἐμμανουήλ Μαρτίνος ἐτῶν 88.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Κύθνῳ ὁ Ἰωάννης Γρυμμανέλης ἐτῶν 59.